

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 79.
Semt: Session.

58de Møde.

Landsdagen den 31te Januar.

(Fortf.)

Madvig (fortf.): Vi skulle stiltiende lade det gaae, at Regjeringen ikke har fundet det passende at foretage den Revision, som den kunde have ladet indtræde i Genhold til Forbeholdet. Hvad det Punct angaaer, som er kommet under Om- tale, hvad der kan have foranlediget dette For- behold i denne enkelte Resolution, saa troer jeg, at det er bedst ligefrem at sige, hvad der synes at ligge ganske nær. Generallieutenant Rømer var første Medlem, jeg veed ikke om ogsaa styrende Medlem, af et af de Collegier, der bestod, før den sidste Regjeringsforandring indtraadte. Alle Medlemmer, idetmindste alle første Medlemmer af Collegierne, alle Med- lemmerne af Statsraadet gik af med deres fulde Gage, forsaavidt de ikke gik over i den nye Statsforvaltning, og der udrededes i Genhold til de da bevilgede Affædigelser Pensioner paa 8000, 7000, 6500, og 6000 Rbd., men Forslaget om Vedkommendes Ent- ledigelse, og Forestillingen, ved hvilken Entle- digelsen bevilgedes, udgik uden tvivl fra de en- kelte indtraadte Ministre, og den i den nye Tid med forandrede Ansættelser indtrædende Minister, der havde at nedlægge Forestilling om General- lieutenant Rømers Pension, som hørende under Militairretaten, maas vel være bleven gre- ben af en Tanke om Pensionens Størrelse, der ikke greb de Andre, der nedlagde lignende Forestillinger, og derved kom dette Forbehold ind, ikke saa meget paa Grund af en Vælsen hos Regjeringen i det Hele taget, der, efterat have taget Sagen under Overveielse, var usik- ter; men det kom ind i den Forestilling, som en enkelt Minister havde nedlagt, og hvort hans Ansættelse havde faaet denne Indflydelse.

Dette, troer jeg, er den ganske simple Oprindelse til dette Forbehold, som den daværende Krigs- minister lod foreslaae Hs. Majestæt at tage, medens de øvrige civile Ministre, der androge paa andre Mænds Entledigelse med Pension, ikke androge paa et lignende Forbehold.

J. G. Larsen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Landstings- mand har havt Ordet to Gange; men jeg an- tager, at det ærede Thing ikke vil have Noget imod, at det atter gives ham. (Nei!)

J. G. Larsen: Jeg troer dog virkelig ikke, at Resolutionen efter sædvanlig Sprog- brug og efter sædvanlig Forstaaelse af saadanne Bestemmelser, kan forklares paa den Maade, som den ærede Landstingsmand, der nylig satte sig, antog. Den lyder paa, at Pensionen er bestemt til det titnævnte Beløb „under For- behold af Revision efter Rigsforsamlingens Forhandling af Pensionsloven“... Det staaer virkelig ikke som Noget, som man vilkaarligt kunde gjøre og lade være, men det er efter en Pensionsbestemmelse, der efter hele Affattelsen af Resolutionen kun skal være midlertidig. Der er ikke givet nogen endelig kongelig Re- solution om denne Pension paa den Tid, da Hs. Majestæt kunde gjøre det efter andre Reg- ler end nu. Hs. Majestæt har dengang — af hvilke Grunde, skal jeg ganske lade staae hen — selv fastsat, at denne Pensions Størrelse nær- mere skulde bestemmes, efterat Pensionsloven var givet, og det forekommer mig saaledes ikke at kunne undgaaes, at man faaer en nærmere Afgjørelse af dette Spørgsmaal. — I Anled- ning af de Bemærkninger, der fra den meget ærede Finansministers Side bleve anførte om Betydningen af, at der var indløbet Feil i en saadan af Kongen underskrevet Liste, som her var omtalt ved 9de Post, forglemte jeg forrige Gang at udtale, at, saavidt jeg skjønner, er